

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 13 - 26 aprilie 2014

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455; Pr. Ionuț: 0766/250.417

Osana!

Binecuvântat să fie cel

ce vine întru numele

Domnului!

*Tuturor celor care azi își
sărbătoresc ziua
numelui,*

LA MULȚI ANI!

MARȚI:

Liturgia Înaintesfințitelor, **ora 8.30;**

Denia Mirelui, **ora 18.00.**

JOI:

Vecernia cu Liturgia Sfântului Vasile cel

Mare: **ora 9.00** (Sfințirea „Paștelor”);

Utrenia și Denia celor 12 Evanghelii, **ora 19.00.**

VINERI: ZI ALITURGICĂ

Denia Prohodului Domnului, **ora 19.00.**

SÂMBĂȚĂ:

Vecernia cu Liturgia Sfântului Vasile cel

Mare, **ora 9.00;**

Utrenia Învierii Domnului, ora 24.00

(sfințirea cașului, ouălor și cărnurilor).

DUMINICĂ, ZIUA DE PAȘTI:

Sfânta Liturghie, **ora 11.00**

(sfințirea cașului, ouălor și cărnurilor);

Vecernie: „A doua Înviere”, ora 17.00

Citirea Evangheliei în diferite limbi.

LUNI, A DOUA ZI DE PAȘTI:

Sfânta Liturghie, **ora 11.00.**

MARȚI, A TREIA ZI DE PAȘTI:

Sfânta Liturghie, **ora 11.00.**

MIERCURI, 23 aprilie, Sf. Gheorghe:

Sfânta Liturghie, **ora 11.00.**

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Călin Roșu, Emilia Drimbăreanu, Adriana Scurt, Viorica Pogăceanu, Ioan Tătar și Delia Radu**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Atunci când Isus se pregătește să intre în Ierusalim, face o alegere importantă, chiar dacă la o primă vedere pare un gest banal. El alege să încalece un măgăruș, un animal nepotrivit pentru război. Orice șef revoluționar din acea vreme, (de exemplu zeloții), dacă ar fi voit să-și facă intrarea în oraș pentru a instaura o nouă suveranitate politică și religioasă prin agresiune, ar fi ales calul, animal mai potrivit pentru a merge la război. De aceea recurgerea la măgăruș nu este doar o chestiune irelevantă, nesemnificativă și pitorească, ci este un act care dădea intrării în capitală o semnificație precisă. Paradoxul proiectului lui Isus constă tocmai în apropierea dintre “împărăția” care este cântată de mulțimea care îl primește pe Domnul ca pe un rege “al tatălui nostru, David” și alegerea blândeții, indicată de încălecarea unui măgăruș, care este o prezentare dezarmantă, pacifică, fără intenții agresive, a celui care a zis: “Fericiți sunt cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul”. Dar, blândețe nu înseamnă evadare în deșert, într-un loc izolat, ci modalitatea în care te comporți, zi de zi, în societate. De aceea Isus intră în oraș, alege să acționeze și să se confrunte în locul unde omul se agită sub greutatea multor dificultăți și sclavii, trecând de la speranță la disperare.

Începe să prindă contur proiectul lui Isus. Dacă tot ceea ce a făcut s-ar reduce la o imagine a unei vieți individuale, am putea crede greșit că Isus împlinește un act politic. Unind la sine un grup de oameni, se prezintă ca unul ce are un proiect, un program, o platformă socială. Acest lucru l-am putea deduce foarte ușor dacă am privi înspre toți cei care fac același lucru, fie din epoca respectivă, fie politicienii din ziua de astăzi.

Dar, Isus intră în oraș, înfruntă viața de fiecare zi, nu predică ura, ci iubirea dușmanilor, a adversarilor religioși sau laici și nu numai a dușmanului personal. Isus refuză tentația de a se lăsa proclamat rege și de aceea refuză reducerea programului său la dimensiunea orizontală, ce se vede din intrarea în oraș, pentru a aduce în istoria mântuirii omului dimensiunea verticală, de deschidere spre Tatăl, în rugăciune. Isus refuză imaginea revoluționarului ce recurge la violență, de aceea, pentru a intra în Ierusalim, alege să încalece un măgăruș, un animal nepotrivit pentru război.

Cu atât mai puțin s-ar putea apropia de figura unuia care fondează o teologie revoluționară. Cristos mănâncă și cu publicanii care din punct de vedere social sunt privilegiații societății. Cristos se abate de la orice frontiere, dar nu creează altele noi: însă tuturor le cere să accepte să facă parte din proiectul lui, trăind misterul morții și învierii sale. Biserica însăși este sacramentul acestei milostiviri care îmbrățișează pe toată lumea neexcluzând pe nimeni. Apostolii, care sunt începutul și prototipul bisericii, aparțin unor clase diverse, (pescar, vameș, cu sau fără știință de carte) care, în plan sociologic, se contrapun unii altora. Proiectul milostivirii lui Cristos cheamă în serviciul milostivirii lui Dumnezeu pe toți oamenii, pe zelot ca și pe publican, pe simplul țăran sau pescarul din Galileea, ca și pe iudeul ce era expert în Scripturi. Și un semn ce rămâne veșnic al acestei milostiviri este Euharistia. Amin.